

בית משפט לענייני משפחה במחטת ת"א

תמ"ש 13-10-38843

בפני בב' השופט יהורם שקד

בעניין: פלונית (קטינה)

התובעת: אלמונית עיי ביב עויז איריס שוורץ
(הambilskot)

ג"ד

פלוני

הנתבע: הנטבע (המשיב)

החלטת

1

2 בהחלטתי זו הנני מדרש לסתורת המשמרות הזמנית והסדרי הראייה ביחס לביטם המשותפת של
3 הزادים....ILDIT 3.7.09 (להלן: "הילדה", "הקטינה"). יצוין הزادים לא נישאו זליז והילד
4 הינו פרי מערכת יחסים זוגית שהייתה ביןיהם, לטעת התובעת, במשך 8 שנים.

5

6

א' - העזרות בקשרה:

7

8 בפני תביעה למשמרות קטינה, אשר הגישה התובעת (להלן: "האם") נגד הנבע (להלן:
9 "האב"). בכתב התביעה, עתירה הוותם לקבוע את המשמרות על הקטינה בלבד ולקבוע
10 הסדרי ראייה בין האב לבין הקטינה "רוק לאחד בחינות הנושא עיי פקיד שעד וממן תס Kirby
11 ואו בהפגנית הزادים ליחידת השיווע" (סעיף 20(ב) בכתב התביעה). עוד עתירה האם "לייתן
12 כל חוראה שתידרש לשפט תגנה על טובתה של הקטינה" (סעיף 20(ז) בכתב התביעה).

13

14 בד בבד עם הנשת התביעה (בימים 17.10.13), הגישה האם בקשה לעצם מניעה זמני, שיוסר על
15 האב ליטול את הילדה מהגנון או מהצחורה וכן ימנע ממנו "...להתראות עט הקטינה, וזאת
16 עד שיקבעו הסדרי ראייה בין האב לבין הקטינה שיבגחנו עיי גורמים מקצועיים לרבות
17 עיי פקידות שעד ואו גורם מסמך אחר" (כך במקור – יי ש). [הלך למעשה, עתירה האם
18 להורות על נזוק כל קשר בין האב לבין הילדה, עד להתקיימות התנאים שציניה בבקשתה.]

19

20

עוד באותו מועד, עתירה האם לקבעת משמרות זמנית על הילדה.

21

22

23

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

1. לאחר קבלת תגבות האב ותשובה האם לTAGובות האב, קבעתי דין דחוּף בשתי הבקשות ליום
2. 13.11.13. לדין התיצבו האב, האם וב"כ האם. במחך הדיון, טענה ב"כ האם כי האם
3. צריכה לקבל את המשמרות חזמנית מאחר והיא טיפולה בילדת מАЗ שזרכי חזדים נפרדו.
4.
5. באשר להסדרי הראייה, הוודעה ב"כ האם בעבור התקיימו הסדרי ראייה בין האב לבין האם
6. בתידיות של פעם בשבוע כולל לינה ולאחר מכן פעמיים בשבוע (ר' עמי 1 לפרוטוקול,
7. שורות 22-21). בהמשך לדברים, טענה ב"כ האם כי מאחר ואירעו אירועים קשים קשורים
8. להתגנותו של האב, "הלקחות שלי מאד מאד חששה מההתנהלות שלו..." (שם, שורות
9. 22-23). עוד נטען ע"י האם וב"כ כי תנתבע הוודיע שיעשה "צעד גואש".
10.
11. במחך הדיון, הסביר האב את דבריו ואמר כי הודיע לאם כי היה ותמשך להערים קשיים
12. מפנסיו עם הילדת, לא תיוותר לו ביריה, וכצעד של יאוש, הוא יבקש לשמור על הילדת.
13. עוד סיפר האב כי לאם נתיות אובדן, ואן הוסיף כי הוא מצטער שעליו לטפר זאת [האב
14. הוסיף וטען כי כל אשר הוא מבקש הוא קשור סביר ונורמלי עם ביתנו ולא ברור לו מדויק
15. עליו להילחם על דבר אלמנטרי, כקשר טוב ומיטיב עם ביתו].
16.
17. בתגובה לדברים, טענה האם כי האב הינו אדם מאד לא יציב ונוטה להתרצותיות נוראיות.
18. האם שללה אלימות פיזית מצדו של האב, אולם טענה כי האב אלים מילולית ולראייה
19. ייחסו לידי הנוספים (מנישואיו הקודמים) שהיו קשים ומצועדים. באשר למצבה, האם
20. הכחישה כי היא מטופלת על ידי פטיניאטר, והודתה כי היא נפגשת עם פטינולוג שמלואה
21. אותה בתהיליך הפרידה מהאב.
22.
23. לשיא חגיון טענות האם, כאמור כי האב עלול לראות את הילדת ובמילוטיה שלה: "הילדת
24. זאת תיא כל חייו וכל עולמי וכי הוא יכול לפגוע בילדה. הוא יכול לראות אותה,
25. הוא יכול להתעלל בה. אני לא יודעת מה הוא יכול לעשות. הוא לא בן אדם נורמלי" (עמ'
26. 4, שורות 13-15).
27.
28. למשמעותם, ניכר כי האב חש וזוועע עמוק. לפרקדים הוא נותר עם פה פעור וחסר מילויים.
29. כאשר התעתשת, אמר: "איך אפשר לחשב דבר מז? היא יקרה לי בעולט. אין לי מילויים
30. להוציא. אני מסורף עליה" (שם, שורה 18). אם לא היה די בדבריה של האם, ב"כ הוסיף:
31. "אני בטוחה שת庵א שורך את הילדות שלו מרגע שהיא מסורף עליהם" (שם, שורה 21).
32.
- 33.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 ניטיונות האב להפסיק את דעתה של האם כי ל"חושותיה" אין כל מקום, לא עלו יפה. בסופו .7
 2 של דבר, ועל מנת להרגיע את האם ואת חשותיה (בין שהם כנים ובין שאיןם כנים), הצעיל
 3 האב לעבור בדיקת מסוכנותו, וככלשונו: "אני מוכן לעبور בדיקת מסוכנות", אני מוכן לעבור
 4 בבדיקה שבית המשפט יאמר אבל שזה יהיה מהר" (עמ' 5, שורה 16). על מנת להוציא
 5 רוגע לחששותיה של האם, המשיך האב ואומר: "אני מוכן לפגוש את הילדה במרכז קשר
 6 עד שתתקבל הדוויח" (שם, שורה 17).
- 7
- 8 בהתאם לדברים אלו, קבעתי את המשמרות הזמנית בידי חאם וכן הפניתי את האב לבדיקה
 9 מסוכנות אצל מר בני ביילין, עובד סוציאלי מומחה לאלימות בין בני זוג. עוד קבעתי כי,
 10 בשלב זה, ישא האב בשכר טוחנתו של המומחה וכן נקבע מפגשים בין האב לבין הילדה
 11 במרכז הקשר. לאחר שהזוע לבית המשפט כי מרכזו הקשר אכן עורך לקיים מפגשים
 12 בחתראה קצרה, ולאחר מכן קיבלתי את תשובות הצדדים, קבעתי בחולות מיום 19.11.13 כי
 13 האב יפגש את הילדה ביום שני ורבעי בין השעות 16:00 ל-18:00, כאשר בכל מוגדי
 14 המפגשים, וכל אורכם, "יתלווה/תתלווה לאב ולקティנה שמרתף/ית מטעם האב. האב
 15 יישא בעלות השמרות/ית".
- 16
- 17 ביום 1.12.13 הוגש לתיק בית המשפט דווייח המומחה באשר למסוכנותו של האב. חוות .9
 18 חדעת קבעה כי רמת מסוכנותו של האב לשולמה של הקטינה הינה נמוכה, כאמור:
 19 "תתרשםותי למסוכנות גמורה מסתמכת בין היתר גם על העדרם של מרכיבים המבליטים
 20 מסוכנות כמו היסטוריה פסיפיאטרית, היסטוריה של התמכרוויות, או אירועים של
 21 אלימות פיזית, למרחב הזוגי או מחוץ לבית" (עמ' 2 לחוות הדעת).
- 22
- 23 מיד בהמשך: "יתרת מכך וחשוב לא פחות, מצבו הרגשי של ~~הילדה~~ נדמה כי ציב ולא בשל .
 24 אדים הנთון במרחב עקב סיום יהסים זוגיים. התרשמותי כי הוא אכן עוסק באופן בפייתי
 25 בחיי הפרטאים של ~~הילדה~~, בהכפשתה או ברצון לנוקום בה" (שם).
- 26
- 27 באשר לחבר בין אב לבין הבית, קבע המומחה: "כהוראה, נשמע שהוא אוחז את ביתו .
 28 הקטינה ומסור לה, כי הקשר ביניהם חיובי וקרוב, וכי הפרידה הנופחת קשה לו יותר"
 29 (שם).
- 30
- 31 לאחר קבלת חוות, הודיעתי על דיון במעמד שני הצדדים ליום 8.12.13, אשר מדחה להיום .10
 32 מכך בקשtheta של בית חאם.
- 33
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 13-10-38843

- לקרואת הדיון, הגישה ב"ב האם "הודעה מטעם התובעת", בה נכתב כי האב מפר את החלטות בית המשפט ביחס לקיים הילודה בנסיבות שמרטפיות וכן נכתב כי האב מסית את הילודה נגד אימה. בחחלוטני מיום 13.12.4, קבעתי כי תקנות סדר ודין האזרחי אין מכירות בהליך של "הודעה" וכי ככל שהאמש תפוצה בסעד, התלבבד ותגישי בקשה כדין.
- לדעתו שהתקיים בפני הIOS, התיצבו האב, האם וב"כ האם. במהלך הדיון, חמשיכה ב"כ האם לטען נגד הורותו של האב, על הסתנה של הילודה מכיוונו של האב, על החשש מקיים מפנישים לא מפוקחים בין האב לבין הילודה, על הטענות הטമונות במפגשים כאלה, ובKİצ'ור, כאמור התקשם באדם: "...ואין חזש תחת השימוש" (קהילת, א, ט). על כן, השיב האב כי אין כל ממש בדברי האם וב"כ, והוסיף:
- "אני מבקש ממשודרת משותפת כדי להקל על הילדה. אנחנו נחלק כל מות ש[האם] רוצה מביחינה. אני מוכן לכל מה ש[האם] רוצה אבל חשוב לי, לאenkma, לא כשות דבר, אין פה נקמות, אם אני נוקם במשיחו אני פוגע בילדה שלי דבר ראשון. אני רוצה ממשודרת משותפת, נחלק את זה בՁורה הוגנת. אני אפשר [את] לראות את הילדה מתי שהיא רוצה, איך שהיא רוצה, לא כמו ש[האם] עושה ולא מרשה לי אפילו להתקשרות בביתה אלא רק ביום שהיא מרשה. נחלק את הכל. אנחנו גרים סמוך אחד לשני. המרחק מהבית שלי לביתה של האם, אני נוסע באופניים 10 דקות. [האם] ברכב מגיעה אליו תוך חמיש דקות. אני מתגורר ב... והאם מתגוררת ב..., נרא קרוב אחד לשני. בהתחלת הייתה בינו לבין אוירה נעימה, הייתה מגיע בטוף היום, רוחץ את הילודה, מקיריא לה סיפור... להתקשרות היא לא אפשרה לי, אני לא מתקשר, לא מדובר עם תינוקת אלא רק ביום שתיה תגידי. זאת גישה של אלימות כלפי הילדה" (עמ' 8, שורות 19-9).
- דבריו אלו של האב, אשר הותירו בבית המשפט רושם משל יוצאים עמוק ליבו של האב, לא גרמו לאם לשנות מעמדותה ولو כמלוא הנימה. ברגעותה, השיבה האם:
- "כל מה שהнатבע טוען זה לא נכון... כל הזמן וכל פעם בשחיה חוזרת מהאב יש זרמות, הוא אומר לילדה שנייה לא אותן אותן. שאלתי את הילודה מה היא יכולה לאירוע ערב והיא משיבת שאבא קנה לה סופריה על מקל... האב מסית את הילדה ללא הרף וכל רגע שהיא נמצאת איתנו זה סכנה לנפש שלה". (שם, שורות 22-30).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תכונת

- בטעו דבריה חשפה האם את משנתה ביחס להסדי הוראה בין האב לבין הילדות, כאמור:**

"אני חושבת שהסדי וראייה של פעם בשבוע לאו לינה זה מספיק" (עמ' 9, שורה 4).

- לנוכח עדויות הקוטבויות של הצדדים, ומושא עלה בידי להביאם לכדי הסכמה, הריני
ליין החלטתי זו.

ב' - דיזנו:

- כבר בפתח הדורbits, מבקשami להביע את התרשומות הבלתי אמצעית מהצדדים, מגישותיהם השונות ומראייתם את טובות הילדות. לאחר שני הדיונים שהתקיימו בפני בוגריה של חפרקן, אני בדעה כי דבר מכל אוטם "חושות" שהציגו האס לא הוכח על ידה. לצערי הורב עלי לקבע כי הונחהותה של האם בפני לא הייתה מן המשובחות ולפרקים נראתה היה כי האם שימינה את המטרה בצעדים החיים, כאשר היא לא נווגנת לעובדות לשנות זאת.

- לכעדי הרוב, העלאת טענה בדבר טכונה לרשות ילדים על ידי הורים הפכה לאחרונה לחייב
נפרץ בין כתלי בית המשפט. לא אחת בתי המשפט מתחזעים להורים הטוענים טענות קשות
ומתריזות אלו כלפי ההוראה השני מביל יлемצמי ומבליל ליתן אונז וודעת למשמעות הענה.
ניתן לנחש בנקול מה יחוש ההוראה, כל הורה, אשר מוטחות כגוזו טענות מחרידות אלו, משל
הוא, זומס לשלווה יה ביקר לו מכל. אמן, ולדאבון לב, תזינו ברציחות ילדים על ידי
הוריות וזאנ שפק כי יליבו של כל אדם, אשר דם זורם בעורקיו, נחמצך לслуша אירופים אלו.
יחד עם זאת, יש להיזהר מזילות האירופים הטרגיים ואין להפוך את המטורף והיווצר מא-
תכלל. לנורמלי ולברית המתدل.

- בכל הכבוד הרואין, הורה לא אמרו להזכיר כי הוא לא מסוכן לילדיו. בירית המכחדל, משפט
הטוב וורכו של כל הורה, באדם, בחיה ובעוף, לדאוג לילדיו, לשמרו עליהם מכל משמר
ולעשות הכל לשם שלומם. לפיכך, הורה אשר סבור כי ההוראה השניה חוטא למפקידו ההוראי
וכי ישקפת לידי סבנה הימנו. עליון הראיה ועלינו חומרחתה.

בית משפט לענייני משפחה במחזור ת"א

תמ"ש 13-10-38843

1 לשיטותי, זהוי זכותו הטבעית של כל ילד להחוות הורות טובה ומעשרה עם שני הוריו, ובכלל
 2 זה יש לאפשר לילדים להיות בקשר גם בביתו של אב. ברירות המכשול הינה לאפשר הורות
 3 נטולות הגבלות על מי מההורים, אלא אם כן מובאות לכך כי פעילותם כלשיי אינה לטובה
 4 הילדים. הגישה לפיה הורה יאלץ להמציא "תעוזות יושר" כדי לאפשר בlinedת ילדיו עצמו, מן
 5 הראי שתייעקר מהשיטה הורית. כל ילד, באשר הוא ילד, זכאי לנין ולשות עם שני הוריו
 6 ולהיות חלק מחווה מעשרה זו. דברים אלו נכתבו על ידי חן בענירות של אס לקיים
 7 הטזרי ראייה (השוואה: תמ"ש 12-12-12676, פורסם במאגרים) והן בענירות של אב לקיים
 8 הטזרי ראייה (השוואה: תמ"ש 12-05-55701, פורסם במאגרים).
 9

.20

10 אוסף ואומר כי לכל ילד, שלו אב ואמ, זכות להיות בקשר טוב ומיטיב חז עם האב וח' עם
 11 האם. עסקינו בזכותו של הילד, זכות שנינו להגבילו אך ורק מינימוקים של טובות הילד
 12 ומחייב פגיעה בטובת הילד. בכל אותן מקרים בהם אין חשש לפגיעה בטובת הילד, על
 13 בית המשפט לעשות כל שביכולתו על מנת להבטיח כי זכויותו של הילד linked לקשר עם שני הוריו
 14 תשמרנה ותישמשנה בקפידה.
 15

.21

16 החלכה הפטוסקה הכיוונה בכך, ששמירה על קשר רצוף ומשמעותי של הילדים עם החורה הלא
 17 משומרן עולה בקנה אחד עם טובתו של הילד והומנת את האינטרסים שלו. וכך בבג"ץ
 18 40/63 לוריינץ נ' יושב ראש ההוצאה לפועל, פ"ד יז, 1709: "בשהוריהם חיים בנפרד והילד
 19 נמצא בראשות אחד מהם, טובתו היא – בהעדך נסיבות מיוחדות המחייבות אחדת – שיבקר
 20 ובליה בבית החורה الآخر לעתים מזומנים" (שם, עמ' 1707).
 21

.22

22 במאמרו של ד"ר מוטי חיימי, "הטזרי מחייב של ילדים לאחר פרידת אגירושין: תובנות
 23 מחקרים חדשים", (פורסם באתר פסקדיון), מביא המתבר מסקנות מחקרים, כאמור כי:

24 "בקרוב משפחות שחוו פרידה וגירושין ללא היסטוריה של אלימות,
 25 לילדים בגילאי 4-6 שנים, שננו לילה אחד או יותר אצל אביהם - היתמה
 26 הסתגלות פסיכולוגית וחברתית טובה יותר בהשוואה לילדים שלא צו
 27 לリンנות אצל האבות".

28 על אף שלא היה קשר בין לינות בית האב לבין התסתגלות
 29 הפסיכולוגית בקרוב והקבוצה של גילי 0-3 שנים, ההורים דיווחו על
 30 פחות בעיות חברתיות ובעיות קשב בקרוב לילדים למשפחות בהן היו לינות
 31 לילה, בהשוואה למשפחות שבהן לא היו לינות לילה. בקרוב הילדים

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

38843-10-13 ש"ג

בהתמ"ש (ת"א) 87471/00 **פלוני (קטין)** נ' **פלוני** (פורטס בנו), חובאה טקירה רוחבה על
חוויות דמותו של האב בחיה ילדיו, תוך מתן זוגמאות לשילל אירעויס בחיה של קטין,
ሚלוותנו ונע לברגוינו. מסקנות החוקרים שהובאו בפסק הדין הין חד משמעות ורונ
הומרות בהגותו של השבר מהו וראינו בו האב לרינו ילדיו, כאמור:

8 "השפעת דמות האב על חייו-הктין – משכילים אותנו מתקלים –
9 דבota-משמעות היא. מדובר בהשפעה רחבה, שזרועותיה חובקות תחומיים
10 שונים ומגווניים, מתמחות ומגיעות מרוגע הולדו של הצעאה עד קצה-
11 חייו ואפילו נוגעות בעתיד ילדיו, יוצאי חלציו שטרם באו לעולם.
12 המחקרים בהם מזبور ובמה עודណ הרבו לבחון את ההשפעה שיש
13 לדמות האב על חייו-הקטין במשפחה דואק... "(שם, עמ' 866).

נבהמיאד:

16 פארל בחון, בין-היתר, את הנושא של ילדים בעקבות גירושי
17 הוריהם רק עםxorה אחד, ואת התשפעה שהיתה לעובזה זו ולטיב
18 תקשיר עם התורה הלא-משמעותו (האב) על הילדות. לטענותו, ככל שתחاب
19 מעורב יותר בחיה-הקטין, כך הילד נפתח בקלות רבה יותר לשלביה, יוצר
20 קשרי-אמון ומבנייש אנשים חדשים לחיו. לעומת זאת ילדים אשר אין
21 דמות אב בחיהם עשויים לפתח סימפטומים שונים המעידים על קשיים
22 נפשיים, כגמגות, הרוטבה, סיוטי-לילה, עינויות-יתר כלפי מוגרים ועוד.
23 מדובר בעיות פסיכולוגיות שלבשות ופושטות צורות שונות ומשנות,
24 אבל בסיסו אפקט." (שם, עמ' 69).

²⁵ לאחר כבל זאת, חמשיםם המתקבשת הינה, בדילולו:

עליה מהמפורט לעיל כי קיומה או אי-קיומה של דמות אב בתיי"ז
מיום היולדו, עשוי להיות עברו הקטין "קרש-קפיצה" לחיות
עצמן, מיום לידהו ועד הירוחו הוא בעצם הוויה. קיומה של דמות האב
עשוי להיות תומך ומגן, בדיק בשם שאי-קיומה עלול להוביל את
הקטין אל פיתחונות ופתחת".

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

- 1 אף האמנה בדבר זכויות הילד 1989 (פתחי אמנה 1034 נס 31 עמי 222) (להלן – "האמנה") .26
 2 מכירה בחשיבותו והקשר של ילד עם שני הוריו. האמנה, המסמך חביבלאומי המקיף והחשוב
 3 ביותר בתנומות זכויות הילדים עד היום, שמהווה מקור משפטי מרכז לעיגון זכויותיהם של
 4 ילדים ולעיגון חבות ההורים והמדינה למימושן, קובעת בסעיפים 9-7 את זכותו של הילד
 5 להכיר את הוריו, להיות מטופל על ידם, לשומר על זהותו על קשרי משפחתו ולהיות בקשר
 6 עם שתי הדמויות ההורות שלו.
- 7
- 8 בהמשך לכל זאת, קובע סעיף 18 לאמנה כי: .27
 9
- 10 "המידנות החברות יעשו ככלות מאמציהן להבטיח הכרה בעקרון כי
 11 לשני ההורים אחריות משותפת לגידול הילד והתפתחותו...".
- 12 בע"מ 01 פלוני נ' אלמוני, דינmis מוחזי 2002(3) 537, פרטת כב' השופטת סבינה .28
 13 רוטלי, מה כוללת טובת הילד:
- 14 "כבר הוזגש עיי הרכב בהם" ש מהחזי בת"א, שבו נטלתי חלק, לא
 15 אחות, כי הזמות של ילדים לקשר עם שני הורים הינה זכות בסיסית
 16 של קטיננס המודגשת גם באמנה בדבר זכויות הילד... ואוסף על כך כי
 17 במקביל לזכות זו של ילדים, מוטלת אחריות על ההורים לקיומו של
 18 קשר זה עם ההוראה الآخر, שכן אי קיום הקשר לא רק שפוגעת היא
 19 בעקרון טובת הילד, שהוא העקרון המרכזי בכל החלטה הקשורה
 20 בקטיננס... " (עמי 26 לפסק הדין).
- 21 שמירה על קשר רצוף ומשמעותי של הילד עם ההוראה חלה משמורן עליה בקנה אחד עם .29
 22 טובתו והולמת את האינטרסים שלו. מכאן האחריות לשימרת הקשר מוטלת על שני
 23 הורים (השוואה: ע"א 493/85 פזית נ' פלידם, פ"ד לט(3) 579; מא (חי) 1626/93
 24 ליכטנשטיין נ' ליכטנשטיין (פורסם בנבו), אשר אושר עיי בית המשפט העליון ברע"א
 25 2184/99 פלאגית נ' אלמוני (פורסם בנבו)).
- 26
- 27 במקרה דנן, וכפי שפרטתי לעיל, טענותיה של האם ביוסט לסכנה הנש��פת, לשיטותה, .30
 28 ממפגשים בין הילד להבן האב נטען售后 יד ומוביל שהאם תמכה זאת בכל ראייה ורואיה
 29 לשם אבן, בין הורים שורה מתייחסות טרם תחילת ההליכים, או老子 מתייחסות זאת, כך
 30 בהתאם לראיות שהונחו בפני ובהתאם לזריזות המומחה, התפוגגה לה ובعود שהאב מנסה
 31 לחמשך בשגרת חייו, מתקשת האם להמשיך ולאחוו בטענות שנס לירן.
 32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 38843-10-13

1   עוד מבקש אני להזכיר כי האם, ייתכן מתוך טקטיקה משפטית וייתכן מתוך חשש
 2   סובייקטיבי, עתירה כי בית המשפט לא יורה על הצדוי ראייה בין האב לבין הילדה, אלא
 3   לאחר הנשתתפס. מאוחר וידוע כי העומס המוטל על פק"ס מביא לכך כי גסקיריס
 4   מוגשים לבירור המשפט לאחורי וחודשים, ולעתים לאחר חודשים ארוכים מאד, ובנסיבות
 5   העניין מצאתי לנכון לקבוע כי העתרות לדרישת זו של האם, תפוגו בראש ובראשונה בילדה
 6   ובזכותה לקשר עם שני הוריה.
 7

8   טענות האם וטענת ב"כ האם, כי יש לחמותין עם הסדרי ראייה בין הילדה לבין האב עד
 9   לבירור שלל טענות של האם לפני האב. באותה נשימה, יכולתי לקבוע כי יש לחמותין עם
 10   הסדרי ראייה בין הילדה לבין האם עד לבירור שלל טענות של האב לפני האם. קבלת
 11   גישתה זו של האם, הייתה יכולה להביא לתוכאה אבסורדית לפחות עד לבירור טענותיהם
 12   החזדיות של ההורם, לא היו נקבעים הסדרי ראייה בין הילדה לבין מי מהוריה, ומצב בלתי
 13   סביר זה הינו חזקה נוספת לכך כי אין למנוע הסדרי ראייה עם הורהআই' מובאות ראייה כי
 14   טובתו של הילד מחייב סטייה מרירות המוחדר, ולא להיפך.
 15

16   **ג' - סיכום של דברים:**
 17
 18   בשלב זה של הדיון, לא הוכיחה האם כלל ועיקר כי הסדרי ראייה בין האב לבין הילדה לא
 19   יהלמו את טובتها של הילדה. אמנם, האם טענה בהזדמנויות רבות כי היא אינה מבקשת
 20   לחבל בקשר שבין האב לבין הילדה, אולם ניכר היה כי דבריה אלו היו מן השפה אל החוץ.
 21   כאמור לעיל, האם חשבה את צפונות ליבנה בפני בית המשפט, כאמור: **"אני חושבת**
 22   **הסדרי ראייה של פעם בשבוע לא לינוח זאת מספיק"** (ראו סעיף 14 לעיל), ובכך יצא
 23   המרצע מן השק. הסדרי ראייה בין אב לבתו, אחותו לשובען, ללא לינה, עשויים להלום את
 24   רצוניותה של האם, אולם בין בין הלימוד טובתה של הילדה, שפק הרבה בעניין אם יש לו
 25   דבר מן המשותף.

26
 27   כאמור לעיל, לאחר שנחשfteי לצדים באופן בלתי אמצעי, בשים לה להתנהלותם הכללית
 28   בפני, בשים לב לעוצמת טענותיהם אל מול הריאות שהציגו בפני, אני בדעה כי, בשלב זה, לא
 29   הוכיחה האם הוראות עדיפה על הוראותו של האב ולא הוכיחה כי טובתה של הילדה לשחוות
 30   במחיצתה ולא במחיצתו של האב. בשלב זה, אני בדעה כי, לכל היותר, הוראות של הצדדים
 31   שוות ויכולותיהם ההוריות שוות [ולפייך דוקא שטירה על טובתה של הילדה מחייבת
 32   הסדרי ראייה נרחבים בינה לבין האב, לא מושם שזו היא זכותו של האב, אלא מושם שזו היא
 33   טובתה של הילדה.]

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תומ"ש 38843-10-13

בשולי הדgesרים, אולס לא בשולי חsiebot, מצאתי לנכון להעיר כי מנו הרואין שהאט תפוגים כי לילוצה שני הורים, אם ואב וכי אין מדובר בקגוניה האישית או בחפש הנמוון לשם מורתה. בעודו דבר על חשיבות הקשר בין האם לבין הילדה, והעליה על נס את היגיונות לילדת, לשיטתו, אם וככל שוניהה במשמעות משותפת, זודבריו נשמעו לבית המשפט אמנים, המשיכה האם לטענו כי על הילדה לפחות באביה אחת לשבוע לפחות לכמה שעה.

7 מאוחר ובפני בית המשפט מונחת תביעה משומרות, מן הרואין להזכיר כי אחד מן השיקולים
8 בפסקת משמרות כתין הינו זהות ההוראה המאפשר קשר תיקין בין הילד לבין ההוראה השני.

10 אשר על כן, אני מורה כדלהלן:

12 הסדרי ראה בין האב לבין הילדת יתקיימו בימים שני ורביעי ישירות מהמוסד
13 החינוכי נן / צהרו) עד למחרת היום, עת ישיב האב את הילדת ישירות למוסד
14 החינוכי. בנוסף, קיבל האב את הילדת בכל סופ"ש לסירוגין, החל מיום שישי
15 ישירות מהמוסד החינוכי ועד ליום ראשון, עת ישיב האב את הילדת ישירות למוסד
16 חינוכו).

ב. הסדרי ראייה בחגיגים ובחופשות, בחלוקת שווים כפי שיוסכם בין הצדדים. בליית הסכמתה, הסדרדים אלו ייקבעו על ידי בית המשפט.

לפניהם משורת הדין, ועל מנת של להגביר את הלחבות בין הצדדים, אינני עושה צו
להוצאות.

26 ימי נגום. פורערו באנדרoid, 09.ינואר.2014, בפערן החדשין.

יְהוָה רַבָּנִים שָׁחוֹר, שָׁופֵט